

Dom na skale

(scénka)

(Dvaja bratia – sedia a rozmýšľajú.)

Samuel: Počuj, Jonáš, sme už dávno dospelí. Mali by sme odísť z rodičovského domu a založiť si vlastné rodiny.

Jonáš: Áno, ale to si najprv musíme postaviť domy, aby sme mali kam priviesť svoje nevesty.

Samuel: Dobre. Každý z nás si postaví dom. Hneď zajtra to oznámime rodičom.

(Na druhý deň...)

Jonáš: Otec, mama, chceme sa rozlúčiť. Odchádzame, aby sme si postavili vlastné domy.

Samuel: Dajte nám svoje požehnanie.

Otec: A dobre ste si to rozmysleli“

Jonáš a Samuel: Áno, otec, neboj sa!

Rodičia (kladú synom ruky na hlavu): Dávajte si pozor a nech sa vám darí!

Samuel a Jonáš: Dovidenia!

(Do pozadia postavíme dve kartónové steny, na ktorých bude namaľovaná piesočnatá, kamenistá krajina.)

Jonáš: Pozri, Samuel, tu sa usadíme!

Samuel: Výborne! Na čo čakať, začnime hneď stavať, nech sme čím skôr hotoví!

(Obaja zídu za kartónové steny, odtiaľ počuť buchot krompáčom a presýpanie piesku. Potom vyjdú spoza steny, Jonáš má cez plece krompáč alebo lopatu.)

Samuel (smeje sa): Jonáš, čo toľko pracuješ? Ja mám dom už z polovice hotový a ty ešte ani kúsok.

Jonáš: Otec nás učil, že najdôležitejší je základ domu. Chcem ho postaviť na skale.

Samuel: Ha-ha, zbytočná námaha. Môj dom bude stáť raz-dva a môžem sa doň hneď nastáhovať.

(Zídu za steny a znovu počuť zvuky. Po chvíli vyjde Samuel a otočí kartónovú stenu, na ktorej je z opačnej strany namaľovaný dom na piesku.)

Samuel: Tak, a je to. Mám krásny dom. (Založí si ruky a sadne pred dom, odpočíva.)

(Po chvíli vyjde aj Jonáš a otočí svoju stenu – namaľovaný dom na skale.)

Jonáš (utiera si čelo od potu a sadne si pred svoj dom): Aj môj dom je už hotový.

(Zrazu vybehnú deti – ako Vietor a Búrka – robia hluk, behajú okolo domov.)

Jonáš: Pozor, búrka!

Samuel: Schovajme sa!

(Bratia sa utekajú schovať za steny. Vietor a búrka stále behajú, narážajú do domu na piesku a zrútiť ho, stenu odnesú preč. Vtedy vybehne mladší Samuel s krikom)

Samuel: Jonáš, pomoc, pomôž mi!

Jonáš (vybehne a ťahá brata do svojho domu): Pod' sa rýchlo schovať ku mne!

(Búrka utíchne, bratia vyjdú spoza steny domu na skale.)

Samuel: Ďakujem ti, brat môj! Aký som bol hlúpy, keď som si dom postavil na piesku.

Neostalo z neho nič.

Jonáš: (usmeje sa a objíma ho okolo pliec) Teraz už vieš, že dom potrebuje pevné základy.

Pod', postavíme spolu na skale dom aj pre teba.

Samuel: Pod'me.

Pripravila a ilustrovala Marianna Čaučíková